

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnus, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXIII. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

maxillam infedit, latèque illam occupa- plus quàm centies hæc vltima iteran-
pauit, & intra biduum illum extinxit, tem : Domine, fiat voluntas tua !.

XXII. DIE OCTOBRIS.

P. MICHAEL
TORRES.P. LVDOVICVS
FLOCCARDVS.

23. Octobris
Hispanus
1593. ætat.
85. Societ.

Oratio.
Mortific.

B.P.

Oratio.

SSS. Trinit.

Prædestin.

Mort.

Hic à S. P. Ignatio cum esset ani-
mo alieno, paucis cum illo vix
egit, & mox ad eius pedes pro-
uoluit, illi se regendum dedit. So-
cietatem in grauissimis perturbatio-
nibus præclare defendit. In Lusitania
Visitator, Prouincialis, & Reginae Ca-
tharinae à confessionibus fuit. Singu-
lis noctibus surgebat ad orandum ;
& tum demum posteaquam vnus
horæ spatio orauit, se acriter verbe-
rabat, etiam octogenario maior. To-
tis Aduentus hebdomadis, item à die
Ascensionis vsque ad Pentecosten, in
B. V. vigiliis & sextâ quauis feriâ ie-
iunabat. Cum è cubiculo ad portam,
vel aliud vocaretur, coronam Deiparæ
manu tenebat, & recitabat vsque dum
ad id ad quod vocabatur appelleret :
eâ re peractâ iterum redux coronam
Deiparæ pertexebat. Per 40. & plu-
res annos nunquam se orationem om-
misit, & nunquam se vllum dulcio-
rem sensum in ea percepisse dixit. Au-
dierat B. Borgiam à Deo multum ob-
tinere celebratis tribus Sacrificiis de
SSS. Trinitate. Ergo illum impensè
rogauit, vt id pro se præstaret. Vre-
batur tunc Michael curâ prædestina-
tionis suæ; ac à B. Borgia (cui nihil de
illa sua solitudine dixerat) intellexit
se esse in numero electorum, vt in B.
Borgia vita dixi. Cum in extremis
esset 23. Octob. Sabbato ad eum luci-
dus quidam globus velut è nube ac lu-
ce compositus aliquibus visus est des-
cendisse.

Iam ad metas Theologiæ peruene-
rat acri & auido ad studendum in-
genio: sed cum valetudine minus fir-
mâ vteretur, breui ereptus est, B.
Virginis ope ad mortem egregiè com-
paratus. Quâ de re sic scribit Colle-
gium Lugdunense: Liberis scholarum
cessationibus, cum aliis, vt fit in prio-
ratum Collegij, cui sancti Iuliani no-
men est, missus est Lugduno ad quin-
decim milliaria distitum; quod ipse ro-
to pectore anhelabat, tentandî illius
Cæli gratiâ. Eò tandem venit com-
modâ satis valetudine, nec se ibi mo-
riturum putabat, donec septimo idus
Octobris, ipso die Sanctis Dionysio,
eiusque Sociis sacro, ad Beatissimæ
Virginis ædem, duobus inde distan-
tem lapidibus (cui nomen à Florida
valle inditum) miraculis clarissimam,
& magnâ morbosorum frequentia ce-
lebratam, equo perrexit, vt ibi rem
diuinam faceret. Inter operandum sa-
cris in mentem ipsi venit, se puerum
sanctissimæ Deiparæ Valfloredanæ de-
precatione, votoque à parentibus
concepto, dum ingrauescente morbo,
exiguâ extremaque in spe vita pende-
ret, prorsus ab ægritudine recreatum,
atque deportatum insuper illuc fuisse.
Quare eandem ipsam Virginem re-
rum cælestium cupiditate inflamma-
tor solito, atque arummosâ huius vi-
tæ pertæsus obnixè orare institit, vt
magnum beneficium maiori cumula-
ret, quos vitæ annos non petenti sibi
pro-

Gallus ad
S. Iulianum.
23. Octobris
1608 ætat.
33. Soc. 18.

B.V.

Mort.

B.V.

prorogauisset, eosdem sibi supplicanti, si ita Deo videretur, bonâ & citâ morte præcideret: Nec vanæ preces: vix enim ad sanctum Iulianum redierat, cum detentiùs illi esse cœpit. Admouentur de more remedia; ille verò nullum iam curationi esse locum monet; se vitam quam à Deo precariò acceperat, eidem reddere velle. Aduocatur Lugdunò Pater Rector. Illi cò aduolat, moribundum inuenit. Ille ubi Patrem conspicatus est, eius inopino exhilaratus aduentu, visus est quodam modo reuixisse, cum rem quam pridem in votis habuerat, tandem in sinum sibi à Deo delatum esse significauit nempe importatam ex huius vitæ militia missionem, multa alia de Religiosæ vocationis bono, & de beatitudine Sanctorum adiecit: quæ taceo ne sim nimius: sed hæc duo omittere nefas esse duxi. Alterum; Persentiscebatur animo non leuem in hære scrupulum, quòd litterarum occupationum vi, se à solitis pietatis studiis abduci aliquando passus est; quâ pietatis iacturam (etsi alioquin pius esset) agrè ipse ferebat: se tamen dicebat confessionum generalium ac semestrium potissimum conscientiam sustentari. Alterum, se ab eo tempore, quo se penè depositâ salute vidit, nullius virtutis internæ palestram, ac exercitationem, quam vel Theologia, vel religiosa disciplina docuerit missam fecisse, vt se ad supremum vitæ diem appararet. Denique generali peccatorum expiatione perfunctus, fratres nostros, qui aderant rogat, sacros Ecclesiæ hymnos cantarent: quibus audiendis tam liquidis voluptatibus affluebat, vt se iam in beatorum spirituum concilio cælestes delibare delicias testaretur: Et verò tanta erat diuinæ gratiæ in eius se pectus superfundentis vis, vt cum aliis ipse concineret, ac bis terque versiculos quosdam

(quòd animum magis afficerent) repeti iuberet: ipse verò interea quasi in alta meditatione demersus hæreret.

R O D V L P H V S

RVSELLVS SCHOL.

Magnis passibus contendebat ad Mornandam illam quam sine grauiore noxâ immaculatam seruauit innocentiam, seu primam gratiam à Baptismi fonte vsque ad extremum. Particulatim duo præter innocentiam illam in eo fuere digna memoriâ: alterum quòd nullam temporis particulam elabi sine fructu sibi sit passus; alterum quòd adeò summum decretum stabilierit de piis rebus loquendi, vt illam destinationem nunquam omninò prudens, & sciens violârit.

Anglus
Leodij. 23.
Oâ. 1634.
ætat. 21.
Societ. 4.

Tempus.
Colloquia.

P. I O A N N E S

ANDREAS MANCONIVS.

Præstans virtute doctrinæque tam in scholis Philosophiæ Theologiæque magister, quam in rectione Pater, ac in pulpitis Ecclesiastes. Consuetam in Paschate (quæ de Christi & Matris occursum celeberrima haberi solet) concionem inchoaturus, cum sibi omnia è memoria excidisse videret; Deiparæ imaginem intuitus, opem ab illa petiit, & ab eadem vocem audiuisse fertur: *Incipe prout potes, quæ ego tibi non deero* Mox dixit *surrexit, non est hic*. Et adiecit Iesum sine MARIA non reperiri, tenerè postea flagranterque locutus. Aliàs quoque non semel memoriâ lapsus dicebat ad Virginem: Domina, iuuua me; nec enim scio quid debeo dicere. illa verò interius respondebat: Nunquam tibi defui, nec deero. Cum aliquando sentiret se esse animo tentato perturbatoque, ac petere

Sardus Saffari. 23. Oâ. 1635. ætat. 60. Soc. 40.

B. P.

Conciuent.

Mort.

Tentatio.

Pulchritudo.

B. V.
Castitas.

Mortific.

Confessar.

Crucifixus.
B. V.

B. V.

Concioner.

ret cordis pacem, quod coram Deo melius compareret, audiuit nomine Dei dicentis: Dic illi; mihi ita placere: neque idem putet se mihi minus bene servire. A Deipara verò illi per aliam quandam nunciatum: Nihil ei detrimenti inde eveniet; sicut nec Paulo id damno fuit, Aliàs cum illi importuna fœminæ cuiuspiam forma obversaretur, & ille anxius animi totus in eo esset ut vinceret, vidisse dicitur Deiparam admirabili pulchritudine gloriosam cum SS. Catharina atque Cæcilia, & inter alia hæc etiam audiuisse: Vide an pulchritudo quæ corrumpitur cum hac possit vllâ ex parte conferri. Flagris, ac variis è laniena, ferro, aliisque ciliciis se quotidie cruciabat. Is qui adfuit cum in morbo nescio quo curaretur, dixit se vidisse ferri particulas eius carni immerfas. Cum Professorum Domui præesset, multas industrias excogitabat ad populum ad Sacramenta pertrahendum, ipse quoque impigritate ad labores par cuilibet, ac multis superior. Pro cuiusdam, cuius conscientiam gubernabat, difficultatibus expediendis apud Deum vnicè dum satageret, illi pro cuius bono tunc laborabat in quiete ostensus est à Sâctis Augustino & Francisco de Paula dicentibus: Vide Confessarium tuum quomodo eat perrupendo difficultates ac pervincendo. Fama fuit, & id narrat, eius vita Hispanicè typis data, visum ab illo Christum è cruce qui Deiparâ suo sanguine aspergebat. De Beatissima Virgine è Sanctorum dictis plurima adnotavit. Per annum integrum de cultu & imitatione Deiparæ dixit ad Novitios; ut cum Institutum amore atque virtute hanc etiam pietatem imbibere. Domum aliquando reuersus, & festus cum pro quotidiano suo more rosarium recitare cogitaret, magno tædio se deiectum sensit: peruenit se tamen. Et mox Vir-

ginem Deiparam sub Cruce stantem incredibili animi sui sensu vidisse, fertur quasi primum relata de se tædioque illo suo victoriæ. Et aiebat illam sibi ferè sub Cruce apparere consueisse. Pro religiosæ cuiusdam in vocatione constantia oranti Virgo illam sub pallio suo ostendens visa est, ac dicens: Ego semper illius curam geram. Sed vide, Domina, inquit Ioannes, ne referat pedem; Non referet, respondit Virgo. Aliam quampiam, cuius conscientiam gubernabat, videre sibi est visus visitatam à Deipara illi Iesum paruulum offerente. Quidam qui à Societate deficere meditabatur loquebatur cum P. Ioanne spiritus tunc præfecto; sed alia omnia. De hoc Deipara paruulum sinu gerens ex imagine Ioannem signis datis certiore fecit, ne ficto illi fidem adhiberet. Nec multò post ille à Societate abiunctus est. Mortuæ, pro qua celebrabat, animam ferrum vidisse cælum subire lucidiorem sole: pro alia ægra oranti aiunt Deiparam respondisse: Morietur, sed mecum viuet. Cuidam pro Societate oranti ostensus est ingens numerus sociorū (velut militum in exercitu) quos in tenebris lux è cælo in eorum medium affusa ducebat: eorum alij procul à luce, alij vicini magis, alij in ipsa luce visebantur. Atque hos voce de cælo lapsâ intellexit feruentes esse, ac cælestibus impulsibus regi: quos inter vidit P. Manconium, super cuius caput pulcher è cælo suauissimæ lucis radius mittebatur. Aliàs visus est velut volando ire per viam periculi & laqueorum plenam, duobus molossis tererrimis se illi nequicquam opponentibus. Aliàs inter dicendum ad concionem cōspectus est toto vultu collacere, ac ex oculis potissimum lucis radios emibrare; nempe ex illis oculis quorum pudica modestia & lachrymæ erant in deliciis boni Dei. E-

Tentatio.

Feruentes.
Tepidi.

Oculi.

H H h

piscopi

D.V.

Mort.

Mortific.

piscopi fratris sui mortem se absente futuram decimo ante illam anno intellexit: & Romam iter ingressurus, eidem prædixit fore ut deinceps non nisi in cælis alter alterum sit visurus. Nec aliter euenit. Quidam adolescens elarguerat in desiderio ineundæ Societatis, id quod ubi P. Manconius intellexit, securum esse iussit eius confessarium, ei que vnam B. Virginis imaginem (adolescenti illi dandam) dedit: quam ut primum accepit adolescens, illico se toto corde alium sensit; ac Societatem flagranter flagitavit, & impetrauit. Cuidam absenti & vehementer afflictæ præsens adesse visus est vultu Angelico, & inter alia dicere: Quoties tibi dixi, ut tandem te à creaturis expedias? Et illa quieuit. Triduo luctatus est in agone difficili, dæmone illi auso etiam suggerere ut spem de æterna salute deponeret: sed ille editis altis suspiriis, ad Deum, ad Deum aspirabat. Ante agonem illum rogatus ecquid illi maximo esset solatio in illo articulo: Quod, inquit, nullam consolationem ipse mihi unquam indulerim. Post mortem pluribus argumentis ostensam eius in morte luctam, & victoriam aiunt plures; quæ omnia cum aliis non paucis hic omissis dabit eius vita in annum 1635.

IOANNES

DE SORIA COAD.

Hispanus
Hispani. 23.
Oct. 1647.
ætat. 72.
Societ. 47.
Vocatio.

Cum P. Ferdinandi Nunnez concionem audisset die S. Petro sacra, permotus animo, mercaturam & sponsam (de qua ducenda tunc deliberabat) deseruit, post noctem vnam insomnem ductam inter preces & lachrymas, ut lumen à Deo impetraret in quo videret quod & quâ iter ad æternitatem arriperet. Sponsa se Sanctimonialium cœnobio ac disciplinæ,

ipse Societari se addixit: & tamen laudatè semper nobiscum vixerit, tamen in alium planè virum mutatus videretur atque ad sublimiora charismata mirè accensus anno 1617. quo S. P. Ignatius illum à morbo grauissimo redidit sanitati. Manè ante alios abrumpebat somnum, & duas horas, tertiam cum aliis, orando ducebat semper de genibus: & si vesperti otium suppetere, duas alias horas adiciebat. Nullum diem præterfluere sinebat quin regulis bis quotidie legendis aliquid temporis impenderet. Severo examine introspeciebat in cor. ecquid proficeret; neque dissimulabat si quid laxamenti in se deprehendisset, quin plecteretur inclementer. Voto se obligauit, nunquam se deliberato studio consensurum ut aliquid, faceret quod sciret esse vel veniale peccatum Sacramento penitentia conscientiam expiabat quotidie; Sabbato verò peccata totius hebdomadæ ad aures confessorij deponebat, Christi sanguine abluenda, ut eo magis mundo corde amaret ac videret Deum. Vnde & per frequens erat in SS. Eucharistiæ usu, & aliquando illam quotidie vsurpabat. Deiparæ Virginis solido cultu amandæ per studiosus, & sabbatinâ illâ sui expiatione ac ieiunio feriæ sextæ atque Sabbati non contentus, ad eius festa se arcto panis & aquæ ieiunio, plurimisque precibus præparabat; quotidiano rosario & officio, flagra item ter quotidie repetita adiciens, atque his preces armans, & commendans ad maiorem impetrandi efficacitatem. Variis ciliciis coopertus vexabat corpus, idque nullo die omisso. Aliæ quoque virtutes solidæ atque ad Nouitiorum, apud quos debebat, exemplum per insignes, in eo eluxere quas omnes eximia patientiæ documenta præclare coronabant.

S. P. Ignat.

Oratio.

Lectio.

Confessio
quotid.Sabbat;
B. V.

Mortific.

XXIV. DIE.